

Богатствата, които покриватъ земліжтж, жътвытѣ, плодеветѣ, гордыйтѣ добытъкъ който ся гон и натлъстява въ гжстж и високоизраслж тре-вж, сж имотъ на нѣколцина, а орждя за умо-ряваніе и за робство на по голѣмжтж часть отъ челоѳчеството. Охолныйтѣ и свободныйтѣ отъ трудъ челоѳкъ не обыча въобще самы по себе нито нивята, нито ливадытѣ, нито зрѣлицето на природжтж, нито превъсходнитѣ животны, които треба да ся преобрънатъ на златны откъсы за неговж ползж и за негово употребленіе. Охол-ныйтѣ и отъ всякъ трудъ свободенъ челоѳкъ ходи да търси малко чистъ въздухъ и здравіе на-поле, а послѣ ся пакъ връща въ голѣмытѣ градища за да потреби плодѣтъ, който му при-насятъ трудоветѣ и потѣтъ на подвластнытѣ му. Отъ своіж странж, работливыйтѣ челоѳкъ е мно-го отяготенъ и натоваренъ, той е много злоща-стенъ, и много боязливъ за бжджцето, та да може да ся наслаждава съ хубостѣтж на нивя-та и съ прелеститѣ на селскійтѣ животъ. И за него такожде позлатенытѣ поляны, хубавытѣ ливады, великолѣпнытѣ животны представляватъ торбички пълны съ пары, отъ които той едвамъ ще има еднж малкж часть, недостаточнж за без-четнытѣ му нужды, но, при всичко това, треба той всякж годинж да напълни тія торбички, за да удовлетвори господарѣтъ и да плати правото